

HAZAI *Karszt-és barlangkutatói* ESEMÉNYEK

BARLANGOS SAJTÓFIGYELŐ 1965.

Az Abaligeti-barlangban kamarazenei kishangver-
senyt rendeztek. Ezen fellépett a pécsváradai Zengő
kamarakórus és vonóségyes Várnai Ferenc vezetésé-
vel.
(*Dunántúli Napló, 1965. VII. 13.*)

„A kiadós nyári esőzések, a szokottnál gyakoribb és
tartósabb zivatarok ritkaságszámba menő természeti
jelenségeket idéztek elő az Aggteleki-cseppkőbarlang-
ban. Az egykori feljegyzések megemlékeznek olyan
esetekről, hogy a bőséges felszíni csapadék hatására a
barlang egyes cseppkőoszlopai néhány órára „szökő-
kúttá” alakultak át, és az oszlopok oldalán lévő haj-
szálrepedésekből vékony vízsugár lövellt ki. Ilyen
jelenséget fiatal barlangkutatóink az elmúlt húsz
évben nem tapasztaltak. Az idei esős nyár azonban a
feljegyzések hitelességét bizonyította. 1965. júliusá-
ban, — amikor a Baradla barlang folyosóit többször
előntötte a föld alatt kanyargó patak — az Egri
orgonának nevezett cseppkő-csoport oldalából több
napon át, sokszor egyméteres ívben vékony vízsugár
tört fel. A ritka természeti jelenségeket a kutatók
szerint az idézte elő, hogy a barlang és a felszín
között lévő közetrétegben összegyűlt csapadékvíz

nagy nyomást fejt ki és a víz a cseppkőoszlopokba
hatolva a repedéseken át távozik”.

(*Magyar Távirati Iroda, 1965. VIII. 9.*)

1966. elején elkészül az aggteleki új barlangszálló.
A 14 milliós költséggel felépülő többszintes, modern
szállodában 200 személyt tudnak elhelyezni két-
három-, négy- és hat ágyas, központi fűtéses szobák-
ban. Az épületben állandóan hideg- és melegvíz-
szolgáltatást biztosítanak.

(*Népszabadság 1965. VIII. 17.*)

A székesfehérvári Alba Regia barlangkutató csoport
tagjai járatbontást végeztek a csoport által feltár,
1-14-S számú víznyelőben a Tési-fennsíkban, amikor
az egyik kutató, Pék József, egy szűk hasadék végében
megszorult, ráadásul karbidlámpája is elaludt. Másfél
órai megfeszített mentési munka után a fiatal kutatók
látták, hogy saját erejükkel nem boldogulnak. Tés
községből a Várpalotai Szénbányászati Tröszt bánya-
mentőit értesítették, akik azonnal a helyszínre siettek,
és hét órai megfeszített munka után sikerült szeren-
csétlenül járt kutatót a felszínre hozni.

(*Turista, 1965. július*)

KAPTÁRKŐI-BARLANG = SZIDÓNIA- BARLANG

A Karszt és Barlang 1964. II. számában ismerté-
lést közöltünk az érdeklőt Kaptárkői-barlang fel-
méréséről. A kiadvány megjelenése után jutott szer-
kesztőségünkhöz Halász Árpád geológus 1963. évi
jelentése, melyben értékes adatokat olvashatunk e
kis barlang történelmi múltjáról, valamint előző
kutatásáról.

Halász Árpád 1935. április 10-én bukkant a bar-
langnyílásra. A terület akkor a Károlyi grófok bir-
tokát képezte. A környék lakossága Hamza bég-
barlangnak nevezte az üreget, Halász Árpád azon-
ban a Szidónia-barlang nevet javasolta, mert
Érden a mesterséges Szapári-pincét is Hamza bég-
barlangjának hívták, így az azonos elnevezésből
félreértések származhatnak. A barlang azidőtájt
még nem volt járható, de öt éven át tartó munka
során sikerült a kitöltés nagy részét eltávolítani.

„1940. április 10-én a Magyar Nemzeti Múzeum
régészeti osztálya — írja Halász Árpád — a barlang-
ban ásatást végzett. Ez alkalommal a bejáratnál
kb. 7—8 m-re cserépedény és csonttöredékek kerül-
tek elő. A leletek a Nemzeti Múzeumban vannak.”
(Szerk.)

Bogsch László elnök az 1965. évi társulati közgyűlésen
emléklapot ad át a Geológiai Technikum barlang-
kutatóinak (Csekő Á. felv.)

